

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞI'NA

Demokratik ülkelerde reel siyaset, hukuka uygun şekilde kurulan siyasi partilerce yapılır. Yürütme ise, halkın oylarıyla seçilmiş siyasi partilerin iktidara gelmesiyle kurulan hükümet tarafından icra edilir.

Dünya siyasetinde silahlı kuvvetlerin önemi ve gelişimi çok önemli bir yer tutmaktadır. Demokratikleşme sürecini gerçekleştiren ülkelerde ordu ve siyaset birbirinden ayrı kurumlar olarak işlev görmektedir. Ordu demokratik ülkelerde, sadece güvenlik işlevini gerçekleştirmekle yükümlü olup, siyaset alanında hiç yer almamaktadır. Oysa geri kalmış ve gelişmekte olan ülkelerde, askeri kuvvetler, siyasete ya doğrudan ya da dolaylı olarak müdahale etmekte ve siyaseti kendi çıkarları doğrultusunda yönetmektedir.

Türkiye'de silahlı kuvvetler, Cumhuriyet tarihi boyunca her zaman siyasetin etkin bir aktörü olmuş, siyasete yön vermiş, gerçekleştirilen darbelerle politikacılar ve sivil halk sürekli olarak hukuk dışı uygulamalara tabii tutulmuştur. Türkiye'nin yakın tarihi, askeri darbeler, muhtıralar, gece yarısı e-muhtıralar, eylem planlarıyla anılmaktadır. Seçilmişler üzerindeki askeri müdahalenin korku refleksi ve de vesayeti, Türkiye siyasi tarihinde belirleyici bir işlev üstlenmiştir. Bu korku refleksini "Demokles'in Kılıcı" gibi sürekli üzerinde hissetmek, özgür iradenin, hür düşüncenin ve demokratik söylemin oluşmasına ciddi bir engeldir.

Çağdaş demokrasilerde kurumlar ve kişiler, özgür bir biçimde kendilerini ifade edip, yurttaşlığın gereği olan görev ve sorumlulukları yerine getirdiği müddetçe ancak özgür bir yurttaş olabilir. Korku sarmalındaki bireyler, çağdaş ve demokratik anlamda ne özgür olabilirler, ne de barış, huzur ve mutluluk içerisinde olabilirler.

Demokratik devletleri, demokratik olmayan devletlerden ayıran en önemli hususlardan bir tanesi, temel siyasi kararların nihai olarak kimin tarafından verildiğidir. Türkiye'de güvenlik, etnik, çok kültürlülük ve dış düşman fobisi ve buna bağlı yasaklar gibi nedenlerle, ordunun siyasette belirleyici rol oynadığı görüntüsünü vermektedir.

Demokratik bir siyasi sistemin temel özelliklerinden biri, seçilmiş siyasi otoritelerin seçilmemiş makamlar karşısındaki üstünlüğüdür. Bu ilke, daha özel olarak, "siyasi iktidar", "silahlı kuvvetler" ilişkisine uygulandığında, silahlı kuvvetlerin siyasi otoritelerin direktiflerine bağlı olmasını içerir. Türkiye'de ise, son "eylem planı"nın da gösterdiği silahlı kuvvetler adeta profesyonel düzeyde örgütlenmiş siyasi parti imajını yaratmaktadır.

Sivil irade ve halkın temsiliyeti, yaygın ve çağdaş demokrasiler içerisindeki yer ve değeri paha biçilemez. Sivil otorite ve millet iradesinin egemenliği demokrasilerin vazgeçilmezleri arasındadır. Son dönemlerde Türk Silahlı Kuvvetleri, ele geçirilen ya da belli kesimler tarafından servis edilen gizli belgelerle gazete manşetlerini süslemektedir. Demokratik bir hukuk devletinde kabul edilmesi asla mümkün olmayan gizli planlar, eğer iddialar doğruysa Türkiye'de askeri vesayetin hangi aşamada olduğunu gözler önüne sermektedir. Yakın tarihimizde, "Sarıkız" ve "Ayışığı" darbe planları ile Ergenekon vakasıyla geline nokta, ordu içinde yuvalanan siyaset ve darbe heveslilerini açığa çıkarmıştır.

Son olarak Taraf gazetesi, "Genelkurmay'ın Türkiye'yi Biçimlendirme Planı" başlığıyla, Genelkurmay çıkışlı olduğu iddia edilen "Bilgi Destek Planı ve Faaliyet Çizelgesi" adlı bir belge yayınladı. Eylül 2007 tarihli plan, üst yargı organı başkanlarının, gazetecilerin, kanaat önderlerinin TSK ile aynı paralelde hareket etmelerinin sağlanması ve yönlendirilmesi, muhalif sanatçı ve yazarların yıpratılması, yandaşlarına maddi ve manevi destek sunulması, "irticacı hareketlerin sorumlusu" hükümete ve yeni anayasa paketine karşıtlığın örgütlenmesi, Kürt bölgesinde "teröre yardım ettikleri sürece" halkı "rahatsız" edecek faaliyetlerin icrası, DTP'nin "terörist" olarak ilanı gibi bir dizi "eylem kararı"nı içeriyor.

Kamuoyu tüm olanları büyük bir şaşkınlık içerisinde izlemektedir. Ne var ki, gerek Genelkurmay tarafından, gerekse de hükümet tarafından bu konuda ciddi bir açıklama gelmedi. Genelkurmay söz konusu haberi yayınlayan gazeteyi yalanlamakla yetindi. Önce "komuta katı tarafından onaylanmış böyle bir resmi evrak veya plan kayıtlarda yoktur" denildi, sonra da "böyle bir plan yoktur" denildi. Kamuoyuna yansıyan Genelkurmay'ın "Türkiye'yi biçimlendirme planı" hakkında ortaya atılan iddiaların derhal aydınlatılması gerektiğini düşünüyoruz. Şayet böyle bir plan mevcutsa demokrasiye ve hukuka yapılan bu darbenin tüm sonuç ve sorumluluklarıyla ortaya konulması gerekmektedir.

Türkiye'de demokrasinin, parlamenter sistemin, insan haklarının ve hukukun geleceği ve devamı için "Genelkurmay'ın Toplumu Biçimlendirme Planı" için Anayasamızın 98, TBMM İçtüzüğü'nün 104 ve 105. maddeleri gereğince Araştırma Komisyonu kurularak, söz konusu durumun araştırılmasını saygılarımızla arz ederiz.

1. Hamit GEYLANI-Hakkari
2. Ahmet TÜRK - Mardin
3. Selahattin DEMİRTAŞ - Diyarbakır
4. Fatma KURTULAN - Van
5. Emine AYNA -Mardin
6. Ayla AKAT ATA - Batman
7. Sebahat TUNCEL - İstanbul
8. M.Nezir KARABAŞ-Bitlis
9. Bengi YILDIZ - Batman
10. Sırrı SAKIK - Muş
11. M. Nuri YAMAN - Muş
12. Özdal ÜÇER - Van
13. Aysel TUĞLUK - Diyarbakır
14. Pervin BULDAN - Iğdır
15. Gültan KIŞANAK - Diyarbakır
16. Akın BİRDAL - Diyarbakır
17. İbrahim BİNİCİ - Şanlıurfa
18. Hasip KAPLAN - Şırnak
19. Sevahir BAYINDIR - Şırnak
20. Şerafettin HALİS - Tunceli
21. Osman ÖZÇELİK - Siirt